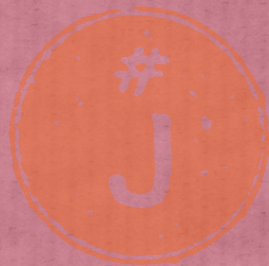


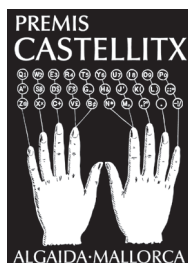
Llorenç Antich Trobat

Lliure

*Rosa d'Or de Poesia Popular (Glosat)*  
*Certamen Literari de Castellitx*

ALGAIDA, 1979





*Col·lecció Binària* · Premis Castellitx · PCI979-G-R-0074-0049

© del text: Llorenç Antich Trobat

© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2013

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró

Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida

C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)

Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79

*ajuntament@ajalgaida.net*

*premiscastellitx@ajalgaida.net*

*biblioteca@ajalgaida.net*

*www.ajalgaida.net*

*Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.*

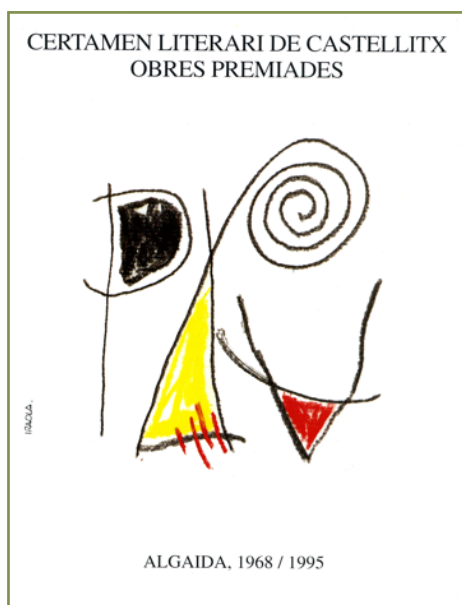
Llorenç Antich Trobat

# Lliure

*Rosa d'Or de Poesia Popular (Glosat)*  
*Certamen Literari de Castellitx*

ALGAIDA, 1979





L'any 1979 el Certamen Literari es convocà sota la denominació *XII Certamen de Poesia i Prosa i el X Concurs de Poesia Popular (Glosats) amb motiu de la Festa de Santa Maria de la Pau de Castellitx*. Es presentaren un total de quaranta-dos treballs —vint-i-dos de poesia, vuit de narració curta i dotze de glosat—. El Jurat va estar format per Catalina Enseñat, Pere Mulet Cerdà, Josep Maria Llompart, Gabriel Janer Manila, Baltasar Coll Tomàs i Antoni Mulet.

El glosat *Lliure* de Llorenç Antich Trobat fou publicat per primera vegada al recull *Certamen Literari de Castellitx. Obres premiades 1968/1995* (Algaida: Ajuntament d'Algaida, 1995).

*La il·lustració de la coberta del volum que recull les obres guardonades als Premis Castellitx entre el 1968 i el 1995 és de Paco Iraola.*



# Lliure

«Lliure el vull, i sempre lliure,  
que de *libre* no hi té res».  
va dir un taxista sorprès,  
quan l'urbà començà a escriure.  
Si vostè fa de bou Miura,  
jo faré de Cordobés.

No trepitji més encara  
ni fermi més aquest mot.  
Malmenat ha estat per tot,  
el deixi lliure un poc ara.  
Si li dóna cops de vara,  
Vostè rebrà de rebot.

Si el deixa en pau, sense multa,  
lliure de peus i de mans,  
tant els petits com els grans  
veuran que és persona culta.  
Si vostè la llengua insulta,  
també insulta els seus parlants.

LLORENÇ ANTICH TROBAT

Aquest temps que ens toca viure  
ens em d'entendre parlant.  
Entengui que ja és bastant  
tots els cops que duim de lliura.  
Ho arregli amb un somriure  
en lloc de fer-ho multant.

Lliure, paraula planera  
però d'alt significat.  
Lliure no vol dir fermat  
ni tirat a la vorera.  
LLIURE, ÉS, SERÀ I ERA  
el dret humà més sagrat.

Lliure volem la paraula  
que fermada prou ha estat  
que es vegi la llibertat  
sense que quedi cap baula  
a la cama de la taula  
fermada, com temps passat.

Lliures tirades les moles  
que ens prensaven amb turment.  
Lliures com ho és el vent  
com tu, gavina que voles.  
Sien lliures les escoles  
dins el seu ensenyament.

Que s'ensenyi cada dia  
la cultura que hem rebut.  
Ella serà nostre escut  
si lluitam amb valentia  
perquè ella és la que destria  
la raça d'on hem vengut.

*LLIURE*

El que es sent autonomista  
i també bon mallorquí,  
ja és hora que pugui dir  
el que va dir aquest taxista.  
Ell ha obert la nova llista  
que ens ensenya un nou camí.

Lliure mai un Poble és pobre,  
perquè s'ha desfet del feix,  
com l'ocell o com el peix.  
Tot lligam està de sobra.  
«Poble que la llengua cobra  
es recobra a si mateix».

